

Sygn. akt I C 1616/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: Michał Czerwiński

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2015 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa H. D., D. D.

przeciwko (...) Spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od (...) Spółki akcyjnej w W. solidarnie na rzecz H. D. i D. D. kwotę 20.339,21 zł (dwadzieścia tysięcy trzysta trzydzieści dziewięć złotych dwadzieścia jeden groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 marca 2012r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od (...) Spółki akcyjnej w W. na rzecz solidarnie na rzecz H. D. i D. D. kwotę 4.660,03 zł (cztery tysiące sześćset sześćdziesiąt złotych trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C(...)

UZASADNIENIE

H. D. i D. D. domagali się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki akcyjnej w W. solidarnie na swoją rzecz kwoty 21.202,70 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) a nadto kwoty 500 zł tytułem utraty wartości ww. pojazdu - wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22.03.2012 r. do dnia zapłaty. Ponadto, domagali się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 10.02.2012 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd osobowy marki V. (...) nr rej. (...), stanowiący własność powodów. W następstwie zgłoszenia szkody pozwany posiadający status ubezpieczyciela (...) sprawcy szkody wszczął postępowanie likwidacyjne, na podstawie którego wykluczył, by powstanie uszkodzeń w przedmiotowym pojeździe nastąpiło na skutek okoliczności opisanych w zgłoszeniu szkody.

Celem ustalenia zasadności żądania powodów, wysokości niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu powodowie zlecili (...) Spółce cywilnej sporządzenie kalkulacji naprawy. Biegły rzeczoznawca na podstawie analizy zdarzenia, wykazał, iż uszkodzenia w pojeździe V. (...) znajdują się w strefie kontaktu z elementami przedniego lewego narożnika samochodu R. (...), którym poruszał się sprawca kolizji. Wykazał

również związek między uszkodzeniami w pojeździe V. (...), a ujawnionymi uszkodzeniami bariery ochronnej na miejscu przedmiotowej kolizji. Przyjął, że uszkodzenia mogły powstać w okolicznościach przedstawionych przez powodów. Opierając się na kalkulacji naprawy powodowie wskazywali, że uzasadniony koszt naprawy pojazdu V. (...) wyniósł 20.702,70 netto zł oraz że przedmiotowy pojazd stracił na wartości kwotę 500 zł.

Na rozprawie w dniu 14.05.2015 r. powodowie doprecyzowali żądanie co do odsetek, wskazując, iż domagają się ich zasądzenia od dnia 22.03.2012 r. do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie solidarnie od powodów na swoją rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, iż nie przyjmuje odpowiedzialności za szkodę objętą pozwem zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Argumentował, iż powódka w zgłoszeniu szkody podała, że kierujący pojazdem marki R. zjeżdżając na sąsiedni pas ruchu wpadł w poślizg i uderzył lewym przodem w lewy bok pojazdu marki V., który w wyniku tego uderzenia uderzył prawym bokiem o barierkę. W ocenie pozwanego przeprowadzone postępowanie likwidacyjne wykluczyło możliwość powstania szkody w okolicznościach podanych przez powódkę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10.02.2012 roku w miejscowości L. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...) stanowiący własność H. D. i D. D., którego kierowcą był D. D.. Powódka nie uczestniczyła w zdarzeniu. Uszkodzony pojazd jest ujęty w środkach trwałych i jest wykorzystywany do prowadzenia działalności gospodarczej powodów. Właściciele pojazdu są płatnikami podatku od towarów i usług.

(dowód: przesłuchanie powoda D. D. k. 131-132 w związku z k. 206, 208, przesłuchanie powódki H. D. k. 130 w związku z k. 196-198, wydruk z (...)k. 10-11)

Odpowiedzialnym za powstanie kolizji oraz powstałą w jej wyniku szkodę był kierujący pojazdem marki R. (...) nr rej. (...), posiadający ubezpieczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce akcyjnej w W.. Kierujący tym pojazdem nie zachował wymaganych środków ostrożności i w niekontrolowany sposób przemieścił się na pas ruchu przeznaczony dla przeciwnego kierunku ruchu czym spowodował bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zachowaniem tym zmusił innego kierującego (powoda D. D.) do podjęcia manewrów obronnych w celu uniknięcia czołowego zderzenia. M. T. (1) kierujący samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) na łuku drogi o śliskiej nawierzchni zjechał na przeciwny pas ruchu i przednim lewym narożnikiem zderzył się z lewym bokiem samochodu marki V. (...) na wysokości drzwi przednich. Kierujący samochodem V. w wyniku otrzymanego uderzenia, jak i odbicia w prawo zjechał na prawe pobocze, kontaktując ze znajdującymi się tam barierkami ochronnymi.

(dowód: przesłuchanie powoda D. D. k. 131-132 w związku z k. 206, 208; pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych oraz wyceny i technicznej eksploatacji, pojazdów samochodowych - 163-173, oświadczenie sprawcy kolizji - k. 9)

Szkoda wynikła z powyższej kolizji została zgłoszona z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej do ubezpieczyciela (...) Spółki akcyjnej w W.. Powodowie spotkali się z odmową wypłaty odszkodowania, bowiem ubezpieczyciel kwestionował możliwość powstania uszkodzeń w samochodzie V. (...) na skutek deklarowanych okoliczności.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: pismo z dnia 12.10.2012 r. -k.12)

Sporządzona na zlecenie powodów kalkulacja kosztu naprawy uszkodzonego pojazdu wykazała, iż koszt ten wynosi 25.464,32 zł. Pismem z dnia 21.08.2013 r. pozwany zakład ubezpieczeniowy wezwany został przez (...) s.c. do zapłaty wskazanej kwoty tytułem odszkodowania, jednakże bezskutecznie.

(dowód: kalkulacja naprawy (...)- k. 21-30; pismo z dnia 12.08.2013 – k. 13-20)

Przeprowadzona analiza stwierdzonych uszkodzeń w samochodzie marki V. (...) pozwala na stwierdzenie, iż mogły one powstać w wyniku kontaktu z innym pojazdem (lewy bok) oraz dodatkowego kontaktu z barierką ochronną (przedni prawy narożnik i prawy bok). Odpowiadają one zarówno położeniem wysokościowym działania sił, jak i charakteru. Uszkodzenia pojazdu V. (...) nr (...) pozwalają na stwierdzenie, iż mogły one powstać w okolicznościach wskazanych w zgłoszeniu szkody.

Koszt naprawy samochodu marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...) wg poziomu cen z daty szkody tj. lutego 2012 r. wynosi 20.339,21 zł. Wskazany koszt naprawy uwzględnia użycie do jej wykonania części nowych i oryginalnych w pełnej ich wartości oraz zastosowanie stawki roboczogodziny dla prac blacharsko – lakierniczych wynoszącej odpowiednio 100/115 zł netto. Zastosowanie części nowych i oryginalnych uzasadnione jest zarówno wiekiem pojazdu jak i jego stanem technicznym. Zastosowana stawka roboczogodziny dla prac blacharsko – lakierniczych odpowiada średnim stawkom stosowanym na terenie T. i najbliższej okolicy w danym okresie. Wyznaczony koszt pozwoli na przywrócenie jego stanu sprzed przedmiotowej kolizji, zaś użycie części zamiennych nowych i oryginalnych nie wpłynie na wzrost wartości danego pojazdu.

Biorąc pod uwagę zakres uszkodzeń, jak i wiek pojazdu (5 lat) nie zachodzą przesłanki do uznania utraty jego wartości z tytułu uczestnictwa w zdarzeniu drogowym.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych oraz wyceny i technicznej eksploatacji, pojazdów samochodowych - 163-173)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd oparł swe ustalenia na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy. Ich prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. W związku z tym Sąd, również nie widząc podstaw do kwestionowania prawdziwości dokumentów, uznał je w całości za wiarygodne i oparł na nich swoje ustalenia.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda D. D.. Zeznania te były spójne oraz korelowały z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie. Powód, jako bezpośredni uczestnik zdarzenia z dnia 10.02.2012 r. miał największą wiedzę o jego przebiegu, zaś jego relacja, w ocenie Sądu, odzwierciedla rzeczywisty przebieg wydarzeń.

Co do zeznań powódki H. D. - Sąd w swych ustaleniach oparł się na nich jedynie w zakresie w jakim korespondowały z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie, w tym z zeznaniami powoda w odniesieniu co do współwłasności pojazdu marki pojazdu V. (...) oraz co do ujęcia uszkodzonego pojazdu w środkach trwałych i wykorzystywania go do prowadzenia działalności gospodarczej, a nadto pozostawiania przez powodów płatnikami podatku od towarów i usług. W związku z nieuczestniczeniem przez powódkę B. D. w kolizji z dnia 10.02. (...), a w konsekwencji braku wiedzy o jej przebiegu, Sąd uznał za niewiarygodne zeznania powódki co do jego przebiegu.

Sąd nie przeprowadził dowodu z zeznań świadka M. T. (2) z uwagi na cofnięcie wniosku dowodowego w powyższym zakresie przez stronę powodową.

Okoliczności faktyczne w istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy kwestiach Sąd ustalił głównie w oparciu o opinię biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej i ruchu drogowego. Żadna ze stron postępowania nie wniosła zastrzeżeń do opinii biegłego, również Sąd nie dopatrzył się potrzeby jej uzupełnienia, czy wyjaśnienia. Wskazać należy, że opinia sądowa sporządzona została przez osobę o odpowiednich kwalifikacjach, w oparciu o zgromadzony materiał oraz zawierała precyzyjne wnioski, które zostały logicznie uzasadnione.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w znacznym zakresie.

Pozwany kwestionował roszczenie powoda co do zasady, jak i wysokości. Kwestionował okoliczności wystąpienia kolizji drogowej deklarowanej przez stronę powodową, a w konsekwencji odpowiedzialność odszkodowawczą pozwanego Zakładu na podstawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej.

Zgodnie z przepisem art. 822 kc, w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. W przypadku umowy odpowiedzialności cywilnej, odpowiedzialność za szkodę zakładu ubezpieczeń jest pochodną odpowiedzialności samego sprawcy szkody. Jego odpowiedzialność za szkodę wynika z art. 436 § 2 kc, zgodnie z którym w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody, posiadacze mechanicznych środków komunikacji mogą wzajemnie żądać naprawienia szkód majątkowych i niemajątkowych tylko na zasadach ogólnych, a zatem winy. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody. Wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 363 kc i art. 361 kc, przy czym w przypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu „wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia do stanu poprzedniego (wyrok(...))z dnia 20 listopada 1970 r., (...) Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż naprawienie szkody oznacza wykonanie czynności niezbędnych do przywrócenia stanu sprzed szkody zaistniałej w pojeździe, przy czym brak poniesienia tych kosztów przez stronę poszkodowaną nie oznacza, iż szkody tej nie poniosła. Powód ma prawo żądać uiszczenia na jego rzecz odszkodowania w wysokości niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego.

W ocenie Sądu powodowie wykazali za pomocą dowodu z opinii biegłego sądowego, iż do kolizji drogowej doszło w okolicznościach wskazanych przez D. D..

Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Oznacza to, że do ekonomicznie uzasadnionych wydatków zaliczyć należy koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. Jeżeli do osiągnięcia celu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na to wydatki wchodzi w skład kosztów naprawienia szkody poprzez przywrócenie rzeczy do stany poprzedniego. W konsekwencji wydatki te w ostatecznym wyniku obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę. (...)

W niniejszej sprawie powodowie żądali kwoty 21.202,70 zł tytułem odszkodowania, którego wypłaty odmówił pozwany. Zgodnie z ustaleniami opinii biegłego koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku zamyka się kwotą netto 20.339,21 zł. W tym też zakresie Sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione. Podkreślić przy tym należy, iż wobec faktu, że powodowie mają możliwość odliczenia podatku VAT, odszkodowanie zasądzone zostało w kwocie odpowiadającej wartości netto. Ponadto, Sąd za opinią biegłego przyjął, biorąc pod uwagę zakres uszkodzeń jak i wiek pojazdu (5 lat) iż nie zachodzą przesłanki do uznania utraty jego wartości z tytułu uczestnictwa w zdarzeniu drogowym.

Z przytoczonych względów uznawszy kwotę 20.339,21 zł za należną powodom z tytułu odszkodowania za uszkodzenie stanowiącego ich własność pojazdu, na mocy powołanych przepisów Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku, w punkcie 2 oddalając powództwo dalej idące.

O odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481§1 i 2 kc w zw. z art. 14 ust.1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął stosując art. 100 kpc zd. (...) obciążając nimi pozwanego w całości, mając na uwadze, iż przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania. W związku z tym w pkt 3 wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 4.660,03 zł. Na koszty te złożyły się: opłata od pozwu - 1.061, koszty zastępstwa procesowego - 2.400zł - § 2 i 6 pkt 5 rozporządzenia (...) z dnia (...). w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez (...) kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (...) powiększone

o opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz wykorzystana zaliczka na poczet sporządzenia opinii biegłego sądowego w wysokości 1.182,03 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)